

Singlantana Sound, deu anys d'arxiu sonor

Text > **ESTEVE VALLS**, periodista i promotor cultural

>> Primera cinta del cantant Joan Pau Giné, 1977. (Foto: SGD)

Quants discos de llarga durada s'han quedat muts arran de la desaparició dels tocadiscos? Aquesta constatació afecta amb força la Catalunya del Nord, on la cançó pròpia ha tingut un relleu especial en les dècades dels setanta i vuitanta del segle passat, que van ser els anys de l'elapé. Des d'aleshores, el país no ha trobat gaires recursos per engegar polítiques de reedició digital de la seva discografia. Per això, mitjançant el canal Singlantana Sound de YouTube, la iniciativa associativa permet recuperar un repertori que es perdia. Aquesta tasca de revitalització cultural va ser empresa el 2015 per l'associació Catalunya Nord Punt Com, ubicada a Elna. L'entitat promou un «projecte de llarg termini, adreçat a les generacions actuals i futures». Recupera un volum creatiu important, especialment de cançó, de manera que en reactiva la transmissió i allunya el risc de la desaparició memorial.

El canal de YouTube Singlantana Sound va néixer gairebé per casualitat, amb la idea de posar a l'abast de l'afició un vell himne de la Unió Esportiva Arlequins de Perpinyà (USAP), interpretat pel cantant Georges Oliveres. L'èxit de la publicació ha justificat una feina ordenada, actualment amb més de mil documents sonors emmagatzemats. Tot cuidant no vulnerar cap dret d'autor, Singlantana Sound s'ha convertit en un Spotify territorial, que recull tota l'obra de Jordi Barre, Pere Figueres, Gerard Jacquet, Joan Pau Giné i Maurici Auzeville, cadascú amb una llista de reproducció particular. Entre molts artistes, va incorporant l'obra de Gisela Bellsolà, Agram, Cris Cayrol i Alban Derroja, el primer nord-català que va enregistrar un disc (per cert, en llengua pròpia) el 1928. A més, s'ha anat eixamplant el canal a la literatura i al teatre, amb una llista, «Paraules de Catalunya del Nord», que presenta una abundant col·lecció de lectures de

llibres de Josiana Cabanes, Joan Tocabens i Josep Sebastià Pons, però també converses de ràdio i altres documents locutats.

L'editorialització com a futur

Com a conservatori actiu, Singlantana Sound es fa càrrec, amb criteri professional, de la identificació, digitalització i restauració de discos de vinil (molts de 33 i algun de 78 revolucions), cintes de casset, cintes obertes i CD. L'associació treballa com els arxius institucionals, seguint «una sèrie de requisits metodològics, amb adequació a les exigències de la cultura digital», segons destaca. D'acord amb aquestes exigències, cada peça s'acompanya dels corresponents elements gràfics i una fitxa de crèdits. Aquesta part conté, segons l'associació, unes «informacions de contextualització, que aconseguim sol·licitant testimonis, cantants o actors». La idea no es resumeix, per tant, a fer sentir música, sinó que es va constituint un arxiu documentat per un procés d'editorialització. Hi caben la indexació i la visibilització en l'entorn digital, mitjançant incentius escampats per les xarxes socials. Aqueix enfocament global, emparentat amb el món de l'edició, permet «encertar el pas dels continguts d'origen analògic cap a l'ecosistema actual», ja que l'editorialització hi agilita l'accés.

>> Logotip de Singlantana Sound.